

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/2/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4613211713
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4613211713.4

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej v právnej veci žalobcu: T. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom O., X. XXXX/X, zast. Mgr. Lukášom Grežďom, advokátom, so sídlom v Topoľčanoch, M. A. Bazovského 2355/9 proti žalovanej: J. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. nad B. XX, zast. JUDr. Denisom Glajchom, advokátom, so sídlom Topoľčany, Bernolákova 2476/34, o zaplatenie 1.500 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Topoľčany zo dňa 7. novembra 2017 č. k. 6C/5/2014-183 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie m e n í tak, že žalovanej sa priznáva náhrada trov konania vo výške 100%.

Žalovanej sa priznáva náhrada trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 470 ods. 1, § 251, § 252, § 253 ods. 2, § 255 ods. 1 a § 257 CSP a uviedol, že žalobca dňa 03. 12. 2013 podal na tunajšom súde žalobu voči žalovanej, domáhajúc sa uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu 1.500 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % od 01. 12. 2013 až do zaplatenia a to z dôvodu, že na základe dedičského konania sp. zn. 2D/427/1986 zdedil po otcovi 1/4 rodinného domu v J. nad B. súp. č. XX, 1/4 zdedila žalovaná, zostávajúca 1/2 zostala v podielovom spoluvlastníctve matky T. X.. Ide o nehnuteľnosti nachádzajúce sa v kat. území J. nad B., zapísané na LV č. XXX ako parc. č. 164/3 záhrady o výmere 250 m², parc. č. 165/1 zastavané plochy a nádvoria o výmere 361 m², parc. č. 165/2 zastavané plochy a nádvoria o výmere 48 m², parc. č. 166/2 záhrady o výmere 258 m², parc. č. 167/1 orná pôda o výmere 1.115 m², stavby - rodinný dom súp. č. XX na parc. č. 165/2. Od otcovej smrti nehnuteľnosti užíva výlučne žalovaná. Za užívanie nehnuteľností má nárok na vyplatenie bezdôvodného obohatenia a to za posledných 24 mesiacov vo forme prenájmu za obdobie od 01. 12. 2011 do 30. 11. 2013. Rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 17. 06. 2016 č. k. 6C/5/2014-156 bola žaloba zamietnutá. O trovách konania rozhodol tak, že o nich rozhodne súd do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 07. 07. 2016. Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 12. 09. 2016 č. k. 6C/5/2014-164 bola priznaná žalovanej náhrada trov konania vo výške 100%. Proti vyššie uvedenému uzneseniu podal odvolanie žalobca, domáhajúc sa zmeny napadnutého rozhodnutia tak, že súd žalovanej náhradu trov konania neprizná. Uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 31. 05. 2017 č. k. 9Co/671/2016-175 bolo napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušené a vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Z odôvodnenia uznesenia krajského súdu vyplýva, že súd prvej inštancie na rozhodovanie o trovách konania správne aplikoval ustanovenie § 255 ods. 1 CSP, keďže žalovaná bola v konaní procesne úspešnou stranou sporu, avšak podľa názoru odvolacieho súdu sa súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí vôbec nezaoberal tým, či v danom prípade neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Teda prípadnou

možnosťou aplikácie ustanovenia § 257 CSP (do 30. 06. 2016 § 150 ods. 1 OSP) sa súd prvej inštancie nezaoberal. Zo spisu sp. zn. 6C/5/2014 súd zistil, že predmetnú žalobu žalobca podal na tunajšom súde dňa 03. 12. 2013. Najskôr rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 15. 10. 2014 č. k. 6C/5/2014-79 bolo návrhu žalobcu vyhovené. O trovách konania bolo rozhodnuté tak, že súd úspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. Vychádzal pritom z aplikácie ustanovenia § 150 ods. 1 OSP, keď zohľadnil dôvody hodné osobitného zreteľa a okolnosti danej veci s poukazom na niekoľko rokov pretrvávajúce nezhody medzi stranami, ktoré viedli k tomu, že žalobca prestal nehnuteľnosti užívať. Tiež súd bral zreteľ na sociálne dôvody na strane žalovanej, ktorej z týchto dôvodov rozhodnutím Centra právnej pomoci, kancelária Nitra bol priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci. Uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 22. 10. 2015 č. k. 9Co/1999/2014-115 bol napadnutý rozsudok prvej inštancie zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie. Rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 17. 06. 2016 č. k. 6C/5/2014-156 bol žalobný návrh žalobcu zamietnutý. Predmetom konania bol žalobcom uplatnený nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu, že žalovanej nedal súhlas na užívanie jeho spoluvlastníckeho podielu. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že súd mal za preukázané, že užívanie predmetnej nehnuteľnosti žalovanou zodpovedá jej spoluvlastníckemu podielu a podielu matky strán sporu s prihliadnutím na danosť jej súhlasu žalovanej užívať jej spoluvlastnícky podiel. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 07. 07. 2016, v ktorom súd rozhodol, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Predmetom tohto rozhodnutia je rozhodnutie o náhrade trov konania s prihliadnutím na stanovisko Krajského súdu v Nitre v uznesení zo dňa 31. 05. 2017 č. k. 9Co/671/2016-175. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd rozhoduje podľa zásady úspešnosti tej ktorej strany v spore. V sporovom konaní je kritérium procesného úspechu prvoradým kritériom posudzovania náhrady trov konania. Výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa (§ 257 CSP). Aplikácia tohto ustanovenia pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď síce sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dôjde k záveru, že sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo z časti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorá výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci alebo i v okolnostiach u strán sporu. Rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP sa nesmie javiť ako neprimeraná tvrdosť a nesmie odporovať dobrým mravom. V danej veci súd považoval za spravodlivé nepriznať žalovanej, úspešnej v tomto konaní, náhradu trov konania. Výnimočnosť pre nepriznanie náhrady trov videl súd v okolnostiach danej veci a vlastne v okolnostiach, keď žalobca ako podielový spoluvlastník nehnuteľností v 1/4 podal žalobu voči žalovanej na zaplatenie sumy 1.500 eur titulom bezdôvodného obohatenia a to za užívanie nehnuteľností žalovanou, a teda i jeho spoluvlastníckeho podielu. Už v prvom rozhodnutí vo veci, ktorým bolo žalobe vyhovené, súd nepriznal úspešnej strane sporu náhradu trov konania, keď bral dôvody hodné osobitného zreteľa, okolnosti danej veci a najmä nezhody medzi stranami sporu, ktoré pretrvávali niekoľko rokov, pre ktoré žalobca prestal nehnuteľnosti užívať. Pre dôvody hodné osobitného zreteľa a okolnosti, ktoré viedli žalobcu podať žalobu na tunajší súd, nebola priznaná úspešnej žalovanej náhrada trov konania, keďže žalobca ako podielový spoluvlastník bol presvedčený, že žalobkyňa užíva aj jeho spoluvlastnícky podiel a tým sa bezdôvodne obohacuje. Až následne vykonaným pomerne rozsiahlym dokazovaním dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu nebola podaná dôvodne, preto vyššie citovaným rozsudkom tunajšieho súdu bol žalobný návrh zamietnutý, proti ktorému rozsudku žalobca ani nepodal odvolanie, a tak nadobudol právoplatnosť dňom 07. 07. 2016.

2. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalovaná, keď mala za to, že súd odôvodnenosť priznaných trov konania posúdil nesprávne aj po právnej stránke. Uviedla, že mala vo veci plný úspech, pričom ona nedala podnet na začatie konania vo veci samej. Od počiatku tvrdila, že žalobca má možnosť nehnuteľnosť užívať, čo sa nakoniec aj po vykonaní dokazovania potvrdilo. Žalovaná je tiež osobou v materiálnej núdzi, ktorej bol priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci Centrom právnej pomoci, kancelária Nitra. Na druhej strane žalobca dal podnet na začatie konania a to napriek tomu, že mal možnosť nehnuteľnosť užívať. Neužíval ju na základe vlastného slobodného rozhodnutia z dôvodu zlých vzťahov so žalovanou. Táto mu však nijako nebránila nehnuteľnosť užívať. Žalobca mal od začiatku právneho zástupcu, teda mal možnosť byť informovaný o prípadných rizikách v prípade neúspechu vo veci. Napriek týmto skutočnostiam podal žalobu, ktorá bola zamietnutá v plnom rozsahu. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa je významným z hľadiska aplikácie § 257 CSP nielen charakter konania alebo charakter procesnej situácie, ale okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde, postoj strán v konaní, pričom je potrebné prihliadnuť k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých strán. Z uvedených dôvodov je potrebné aj odlišne posudzovať otázku aplikácie ustanovenia § 257 CSP. Kým na strane žalovanej existovali dôvody hodné osobitného zreteľa, na strane

žalobcu takýto dôvod absentuje. Jednoduché konštatovanie, že dôvodom hodným osobitného zreteľa je fakt, že medzi sporovými stranami existovali nezhody pretrvávajúce niekoľko rokov, je nedostačujúce. V sporovom konaní je kritérium procesného úspechu prvoradým kritériom posudzovania náhrady trov konania. Aplikácia § 257 CSP by mala byť celkom výnimočnou, pokiaľ je takéto rozhodnutie opreté o ďalšie skutkové okolnosti vyplývajúce z veci samej. V predmetnej veci však žiadne takéto skutkové okolnosti na strane žalobcu neexistujú. Preto by sa podľa jej názoru priznanie náhrady trov konania žalovanej nejavilo ako neprimerane tvrdé a v rozpore s dobrými mravmi. Z uvedeného dôvodu navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil a zaviazal žalobcu na náhradu trov konania vo výške 100 %.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že napadnutým uznesením súd nepriznal žalovanej náhradu trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa podľa § 257 CSP. Tieto súd videl predovšetkým v tom, že podaná žaloba je výsledkom dlhoročných sporov medzi sporovými stranami, kedy bol žalobca v presvedčení, že žalovaná užíva celú nehnuteľnosť, a teda aj jeho podiel na predmetných nehnuteľnostiach. V podstate až ďalším dokazovaním, realizovaným po zrušení rozsudku súdu prvej inštancie, a to predovšetkým obhliadkou nehnuteľnosti, mal súd za preukázané, že žalovaná neužíva celý rodinný dom. Podaním žaloby sa žalobca snažil primäť žalovanú k riešeniu otázky vyporiadania podielového spoluvlastníctva, pričom sám samosudca vyzýval sporové strany, aby v prípade vyriešenia otázky vyporiadania podielového spoluvlastníctva túto skutočnosť oznámili súdu, nakoľko žalobca avizoval, že v prípade dohody bude žaloba v celom rozsahu vzatá späť. Medzičasom skutočne došlo k odpredaju 1 podielu žalobcu na predmetných nehnuteľnostiach žalovanej, pričom je nepochybné, že k vyriešeniu tejto otázky prispela práve podaná žaloba. Z uvedených dôvodov navrhol napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací v zmysle ustanovenia § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť, keďže neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

5. Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovanej zaplata sumy 1.500 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25% od 01. 12. 2013 do zaplata, ako i náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že strany sporu sú podieloví spoluvlastníci nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území J. nad B. zapísaných na LV č. XXX ako parcely registra „C“- parc. č. 164/3 záhrady o výmere 250 m², parc. č. 165/1 zastavané plochy a nádvoria o výmere 361 m², parc. č. 165/2 zastavané plochy a nádvoria o výmere 48 m², parc. č. 166/2 záhrady o výmere 258 m², parc. č. 167/1 orná pôda o výmere 1115 m² a rodinný dom súp. č. XX, postavený na parc. č. 165/2, a to žalobca a žalovaná, každý v podiele 1/4 k celku a ich matka T. X. v podiele 2/4 k celku. Predmetnú nehnuteľnosť užíva výlučne žalovaná, nakoľko žalobca sa spolu s manželkou a deťmi odsťahoval do O., kde žije v prenajatom byte. Ich matka sa tiež odsťahovala do O., kde trvale žije. Keďže žalobca nikdy nedal žalovanej súhlas aj na užívanie jeho spoluvlastníckeho podielu, žalovaná užíva jeho spoluvlastnícky podiel 1/4 bez právneho dôvodu a na jeho úkor sa obohacuje. Za užívanie nehnuteľností si žalobca uplatnil nárok na zaplata bezdôvodného obohatenia vo forme prenájmu, za obdobie od 01. 12. 2011 do 30. 11. 2013 v sume 1.500 eur. Súd prvej inštancie rozsudkom (prvým v poradí) dňa 15. októbra 2014 č. k. 6C/5/2014-79 žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel a o trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, odôvodňujúc rozhodnutie o trovách konania ustanovením § 150 ods. 1 OSP. Krajský súd v Nitre, rozhodujúc o odvolaní žalovanej proti napadnutému rozsudku uznesením zo dňa 22. októbra 2015 č. k. 9Co/1099/2014-115 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 17. júna 2016 č. k. 6C/5/2014-156 (druhým v poradí), právoplatným dňa 07. 07. 2016, žalobu zamietol a o trovách konania si vymienil rozhodnúť do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Následne súd prvej inštancie o trovách konania rozhodol uznesením zo dňa 12. septembra 2013 č. k. 6C/5/2016-164 tak, že žalovanej priznal náhradu trov konania vo výške 100%. Proti tomuto podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol odvolací súd uznesením zo dňa 31. mája 2017 č. k. 9Co/671/2016-175 tak, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Následne súd prvej inštancie vo veci rozhodol napadnutým uznesením.

6. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú plnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

7. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

8. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

9. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

10. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci. Len výnimočne nemusí súd úspešnej strane priznať náhradu trov konania, resp. neuložiť povinnosť neúspešnej strane nahradiť trovy konania úspešnej strane. Môže tak urobiť podľa § 257 CSP (pôvodne § 150 ods. 1 OSP) a rozhodnúť tak, že žiadnej z účastníkov nepriznáva náhradu trov konania. Ide však o ustanovenie, ktoré z hľadiska náhrady trov konania predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok i zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Je odôvodnené tým, že prísna aplikácia ustanovení o náhrade trov konania by mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiaducim tvrdomiam. Zákon preto stanovuje všeobecné podmienky, za ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k zmierneniu dôsledkov právnych noriem upravujúcich platenie a náhradu trov konania. Toto zákonné ustanovenie dopadá na tú stranu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Predpokladom jeho použitia je existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov inak úspešnej strane. Úvaha súdu, že ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať preto z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci a rozhodnutie musí byť aj náležite odôvodnené.

11. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa je významným z hľadiska aplikácie § 257 CSP nielen charakter konania alebo charakter procesnej situácie, ale i okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde, postoj strán v konaní, pričom je potrebné prihliadať k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých strán. Je potrebné vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale treba zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia na majetkové pomery oprávnenej strany. Vo všeobecnosti možno povedať, že vždy treba zvažovať okolnosti konkrétneho prípadu, a to nielen okolnosti spočívajúce vo veci, ale i okolnosti na strane strán, a to nielen toho, v koho prospech má byť toto ustanovenie použité, ale aj na strane toho, komu inak patriaci nárok nie je priznaný, či totiž možno od neho spravodlivo požadovať, aby trovy konania znášal bez nároku na ich náhradu, keď mal v konaní úspech.

12. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu, napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že v danom prípade nie je daný dôvod hodný osobitného zreteľa, ktorý odôvodňuje aplikáciu ustanovenia § 257 CSP pri rozhodovaní o náhrade trov tohto konania, a pokiaľ odvolací súd predchádzajúce rozhodnutie o trovách konania zrušil, urobil tak len z dôvodu, že súd prvej inštancie sa na rozdiel od jeho prvého rozhodnutia o trovách konania (v tom čase ešte podľa § 150 ods. 1 OSP) vo svojom neskoršom rozhodnutí už aplikáciou dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle ustanovenia § 257 CSP vôbec nezaoberal, čo bolo odvolacím dôvodom. V danom prípade odvolací súd vychádzal z toho, že v konaní bola úspešná žalovaná, pretože žaloba žalobcu bola zamietnutá ako nedôvodne podaná, teda v zmysle ustanovenia § 255 CSP žalovanej vzniklo právo na náhradu trov konania. Pri skúmaní možnosti aplikácie ustanovenia § 257 CSP v danej veci odvolací súd dospel k záveru, že pre aplikáciu tohto ustanovenia nie sú dôvody. Zohľadnil pri tom to, že žalovaná poberá dávky v hmotnej núdzi a z toho dôvodu jej aj rozhodnutím Centra právnej pomoci zo dňa 26. 03. 2014 bol priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci a určil advokáta JUDr. Denisa Glajcha na jej zastupovanie v tomto konaní až do právoplatného skončenia veci, ale aj to, že žalovaná na podanie žaloby svojim správaním nedala podnet. Z vyjadrenia samotného žalobcu vyplýva, že o užívanie predmetných nehnuteľností neprejavil záujem, nevedel sa vyjadriť k tomu, v akom rozsahu ich užíva žalovaná a žalovaná mu vyslovene nepovedala, že je proti tomu, aby nehnuteľnosti užíval, teda žalobca pri podaní žaloby vychádzal z neoverených predpokladov, že celú nehnuteľnosť užíva žalovaná, ktoré sa vykonaným dokazovaním nepotvrdili. Pokiaľ ide o argument žalobcu, že podaním žaloby sa snažil primäť žalovanú k riešeniu otázky vyporiadania podielového spoluvlastníctva a medzičasom došlo k odpredaju 1 podielu žalobcu žalovanej, teda k vyriešeniu tejto otázky prispela aj podaná žaloba, k tomu je potrebné uviesť, že pokiaľ chcel žalobca vyriešiť vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, mal takto formulovať aj to, čoho sa domáhal na súde. Vo vzťahu k predmetu tohto konania je následné

vyporiadanie podielového spoluvlastníctva medzi stranami bezpredmetné a nemá vplyv na rozhodnutie o trovách konania. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil a rozhodol, že žalovanej sa priznáva náhrada trov konania vo výške 100%.

13. Odvolací súd v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol tak, že nakoľko žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná, priznal jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Pre použitie ustanovenia § 257 CSP odvolací súd nevidel dôvody. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).